

NEZÁVISLÝ TŘEBĀNSKÝ OBČASNÍK

Pozor, pozor a ještě jednou pozor...! Černý oděv, ostříží zrak a kolty proklatě nízko /viz snímek/ má muž, na kterého můžete o víkendu narazit v reálu železniční stanice. Jedná se o zaměstnance firmy ZKOS ReMiMa a dbá tady nu pořádek.

Foto R.Tláskal

NABÍDKA NN

ŠKOLNÍ ROK č. 2 + ZAPÍRAK/ří I NA ČESTÁCH ++ ČERNÁ KRONIKA V +++ STOPUJÍCÍ NN +--- SPORT +++
2 x 1+1 OTÁZKA

OSM MALÝCH PRVNÁČKŮ

V dětských očích velký otazník, pohled váhavý a trochu nejistoty. Nový školní rok zavolal na osm malých prvnáčků, kteří v hloučku čekali na první krok do úplně nového prostředí, do školy. Mámy, tátové i malí sourozenci tu byli s nimi. Přesně o půl deváté zvala paní učitelka děti do třídy. Prvnáčky, ale i ty starší, kteří už mají rok školy za sebou. To to uteklo.

Tři holčičky a pět kloučků. Všichni nesli kytičku a Zuzanka navíc velikánský malovaný korout s mlsáním. Maruška, Zuzanka a Martina, Radek Honzík, Martin a dva Lukášové usedli prvně do školních lavic. Nikdo neplákal. Proč taky, vždyť dnes tu byly ještě i maminky, které pomohly, povzbudily pohledem i třeba napovídely při básničce. A paní učitelka je určitě moc hodná. Má děti ráda, pěkně je přivítala a usmívala se a děti jí na oplátku ujistily, že se do školy těší a že budou hodné a budou se učit. Samozřejmě, že dnes ve škole nechyběla ani paní ředitelka z mateřské školy. Přišla se podívat na své bývalé svěřence, ale i ty ostatní, jak jim to ve školních lavicích sluší a pěkně k nim promluvala. Potom, nejprve těm starším a hned na to prvnáčkům podala

paní učitelka ruku a děti jí předaly kytičky. A pak ti caparti zpívali, říkali básničky, vždy po jednom u tabule, kde byla nakreslena velká kytička, krtek a kde byla napsána jména nových žáků. Hned si paní učitelka vyzkoušela ty starší, jestli náhodou přes prezdniny nezapomněli číst. Děřilo se, jména přečetli správně. Paní učitelka chválila a měla radost. Honzík s Martinem, bráškové k nero-

Fotografování na str. 2

CO VY NA ...

... to, že v minulých dnech se dožila významného životního jubilea občanka naší obce a především známé operní pěvkyně, zasloužilé umělkyně paní Štěpánka Jelínková, která od roku 1941 působila jako sólistka opery Národního divadla. Do dalších let přejí vše nejlepší Naše noviny.

/MÁV/

NOVINKY Z RATHAUSU

5.9. se opět sešlo OZ ke svému pravidelnému jednání, na kterém podali členové zastupitelstva zprávu o činnosti komisi.

Byla zaslána žádost o studii na výstavbu čistírny odpadních vod. OÚ uvažuje o doplnění výhlídky o místních poplatcích, týkající se parkování vozidel na veřejných prostranstvích. Důvodem je zvýšení počtu parkujících automobilů na různých místech obce.

Z okresního úřadu byla poskytnuta částka 12 tisíc korun na kultivaci skleďky. Dne 17.září dojde ke kontrole opravy jezu na Berounce. OZ se sejde 19.9.1991.

/Mák/

1 + 1 OTÁZKA A ODPOVĚĎ

Oboj koluje dohody, co se tyče dalšího využití mlýna. Můžete je uvést na pravou míru?

Irena Horáková, hospodářko-správní pracovnice OÚ: "V polovině července byla nemovitost předána původnímu majiteli. Není mi známo, co s tímto objektem zamýšlí." /M.K./

Dokončení ze str. 1

zeznání zpívali spolu písničku "Ach synku, synku". Přidala se i paní učitelka a všechni druháci. To byla krása! A pak přišlo pohostění. Dost od paní učitelky. Ty starší děti jí pomáhaly. Držely talířky a vnoznašely, Zuzanka zatím z velkého kornoutu rozdělovala sladkosti. Na všechny se dostalo i na malé sourozence, kteří zde byli, ale kteří přece jen na svůj první školní den musí ještě chvíli počkat. Hodinka utekla jako voda. Děti byly spokojené, v očích klid, nejistota vypadala. Jak to bude zítra bez mámy? Asi dobře, vždyť ve škole se jim dnes také líbilo.

Na paní učitelku čeká mnoho náročné práce. O to náročnější, že ve třídě už nemá jen sedm prvnáčků, ale patnáct dětí různého věku. Zaměstnat všechny a ty nové naučit číst, psát a počítat vyžaduje zkušenosť, nadšení a mnoho lásky k práci s dětmi. Přejme jí tedy hlavně stálé zdraví, hodně trpělivosti a radosti z vykonané práce. Poděkujme jí za tak srdečné a vlivné přijetí všech třebánských dětí do nového školního roku.

Marie Kloubková

Třebánský mlýn. Budou se opět mlít, nebo s ním má staronová majitelka jiné úmysly?

Foto MN J. Valý

MY - VY VY - MY

Obrátila se na nás jedna ze čtenářek MN s tím, že veřejné osvětlení na Kaplanci nesvítí. A že tudy večer chodit je o úraz a o střech. I vydal jsem se ve čtvrtk 5. září do těch míst, aby nezváleku třebánskému občeniku, za pravdu. V horní části lokality, od domu p. Plecáčka ke křižovatce u Krejčího se mi zdálo vše v pořáku. Děle už to bylo horší. Výbojky u p. Rausové, stejně jako u Hodoušků nesvítily, tma byla i v uličce, jež se na asfaltku napojuje proti domu p. Jahelky. Druhá přístupová cesta, kolem transformátoru, byla osvětlena k domu p. Malého. Pak se svítilo až na zmíněné křižovatce u Krejčího.

Stížnost naší čtenářky byla tedy do značné míry oprávněná. MN sice nejsou tou nejkompetentnější institucí k vyřízení agendy tohoto druhu, ale selžou-li ostatní možnosti /a paní nás ujistila, že selhalo/, třeba pomůže těchto pár řek. Co myslíte, povolení a odpovědní, budou mít tu sílu...? /mf/

JAK TO VIDÍM JÁ

Navštívil jsem fotbalové utkání ČSFR - Francie, které se hrálo 4.9. v Bratislavě. Zejme v tomto díležitém utkání prohráli 1:2, to většina z vás ví. Nebyl jsem ani tak zklamán hravou našich reprezentantů, jako naprostě nevhodným chováním části slovenských fanoušků, kteří při polovině státní hymny a při představení prezidenta Václava Havla pískali.

Počítaně se ukazovali před nedávнем pražští hulváti, když před zápasem ČSFR-Svýcarsko pískali pro změnu při Nad Tatrou sa blýska. Moc příjemně se před zahraničím předvádimo, jen co je pravda... M. Klement

NAŠE NOVINY STOPUJÍCÍ

Autostop je zvláštním způsobem dopravy, kterým se můžete dopravit hodně daleko nebo se také nemusíte hnout z místa. My, věřice první varianty, jsme vyrazili za bývalou železnou oponu, abychom využili posledních dnů našich posledních prázdnin a přesvědčili se o tom, jak to ten kapitalismus vede od deseti k pěti.

Autostop nás první den nezradil, a proto se ocitáme v Passau, krásném historickém městě na soutoku Innu a Dunaje. Historie hovoří o středověkých nájezdech pasovských do Čech. V současné době jim to pěkně vracíme, i když křišťnické záměry v tom v žádném případě nejsou. První noc trávíme v Packingu v blízkosti známého plachodrážního stadionu a doufáme, že druhý den bude stejně úspěšný a my dorazíme do Salzburgu. Mozartovo rodiště je vskutku krásným městem, ale i pro Rakušany velice drahým. Krátké posezení v zahradní restauraci nás o tom přesvědčuje. Pokračujeme dál a před námi se začínají objevovat vrcholky Alp. Je to nádhera a i když šlapeme pěkných pár kilometrů, je pořád se na co divat. Řidiči jsou k nám dobrativí, a tak pokračujeme směr Innsbruck. Vozíme se parádními fary, Milda „šprechtí“ s řidičem, já dodržuji teorii „konstatního úsměvu“ a obdivuji tu krásu kolem sebe.

V Innsbrucku si necháme ujít pohled na zlatou střechu v historickém centru města a

hurá dál na západ. Spíše kde se dá a protože nám počasi přeje, nemáme s nočním žádné problémy. Všude se setkáváme s ochotou a úsměvy, v obchodech by nám, kdyby mohli, dali zboží snad zdarma. Všechno nám zatím vychází až do chvíle, kdy tři hodiny marně stojíme u krajnice. Pomalu se loučíme s tím, že se dostaneme do Švýcarska a přemýšíme o návratu. (Nestihli bychom totiž nové číslo NN a začátek fotbalové sezóny).

Dva mladíci v BMW nám vytrhávají trn z paty a v podvečer jsme již na úpatí hřebenu, na jehož druhé straně (nějakých 30 km) leží Davos, kam máme namířeno. Silnice se šplhá do výšky, ve které nikdo z nás snad ještě nebyl a my to ještě zkoušíme se stopem. Staví nám dodávka s tím, že jede pouze 10 km. To netušíme, že nás ten dobrodinec vloží ve výšce 2383 m! V krátkasech a tričku začinám propadat deprese a snít c výrobcích

Í tehle je autostop. Ne křižovatce kousek za Lindevoou jsme vložili dopoledne a nakonec stejně odesli po svých.

Foto NN M. Pejdl

Kdy Trutnov, ale naštěstí Milda zbloudilým Italům nakuká, že na dálnici to mají nejbližše přes Davos. Sjízdíme od zasněžených vrcholků, vyhýbáme se pasoucím se kravám a už jsme ve známém horském středisku. Jako by nic mijíme nápis soukromý pozemek a ukládáme se ke spánku. Zítra chceme být v Lichtenštejnsku.

Auta opět staví a já si jen s úsměvem vzpomínám na situaci, kdy jsem v Č. Lípě stopyoval 6 hodin. Těšíme se na lichtenštejnské rázitko v pasu a marně výhližíme hranici. „Jáme ve Vaduzu“ oznamuje nám řidič a my se se štěpalem loučíme. Hranice tu prostě nejsou. Procházíme hlavním městem knížectví, které není větší než např. Revnice.

/Dokončení na straně 4/

NASE NOVINY STOPUJICI

/ DOKONČENÍ /

Nabíráme zpáteční směr na Rakousko a za hodinu jsme na břehu Bodamského jezera v Bregenzu. Po koupeli opět vyrážíme a tentokrát pěšky přecházíme v Lindau do SRN a marně stopujeme. Je by konec krásných chvil v přepychových autech? Nechce se nám tomu věřit, ale ani druhý den dopoledne se nám nedáří až do chvíle, kdy nás krásné černé BMW odvezete až do Ulmu, což je pěkný kus cesty. Dovidáme se o prevratu v Rusku a je nám nanic. Stopujeme dál a za hodinku si prohlížíme Olympijský park v Mnichově. Ráj sportovců, kde každý má místo pro své sportovní vyžití. Táhne nás to domů a aniž bychom ještě začali stopovat, nabízí se nám jeden dobrák, že nás odvezete. Máme obavy, aby nešlo o nějakého šilence, protože zrovna moc řečí nenadělal a jenom se usmíval. Naše obavy jsou ty tam, když své služby nabízí ještě dalším stopařům. Jsme několik kilometrů před Regensburgem a doufáme, že zítra už budeme spát doma.

Bez problému dorážíme do Rezna, kupujeme drobnosti domu a směrujeme na Cham. Padá soumrak a nikdo nestaví. Loučíme se s myšlenkou vlastní postýlky, když zastavuje přepychový Nissan s polskou značkou.

KINO LITEN

11.9. HŘÍŠNÝ TANEC /USA/
14.9. ZA HUMNY JE DRAK /ČR/
Dětské představení
14.9. TANKOVÝ PRAPOR /ČR/
18.9. SMETANOVSÁ PAST /US/
21.9. KRÁSNÁ MIMOZEMŠŤÁNK
KA /USA/
25.9. OBĚTT VÁLKY /USA/
zač. p. 18.00 hodin,
dětské 14.00 hodin.

V Řeči jsme si chtěli koupit kalhoty, Jenže neměli naši velikost...
Foto NN M. Frýdl

U sedáme a dovidáme se, že polský bratr jede až domů, tudiž přes Prahu a hlavně Beroun!!! Stále tomu nemůžeme věřit. Bavíme se s tím dobrým mužem o nás, o Polácích a on říká, že má Čechy rád, jak jsou veselí, dobrosrdeční a já nevím jaci ještě. Jó chlapče, říkám si, tak perfektní to zase není. Vzpomínám si na momenty, kdy nám auta, která nezastavila aspoň zamávala a zablikala, ale když jelo auto české a my mu dávali najevo svou příslušnost, viděli jsme jen mrzuté obličeje řidičů, kteří kdyby nemuseli sledovat

KINO ŘEVNICE

11.9. GORILI V MUZE /USA/
13. a 14.9. MOUCHA /USA/
14.9. 17.30 VINECI /SRN/
16.9. ROZKAZ, PANE GEN
RÁLE /ES/
18.9. OBECNÁ ŠKOLA /ČR/
20. a 21.9. VÁLKA ROSEC
VÍCH /USA/
21.9. 17.30 ČÍSLO 5 ŽIJÍ
23.9. STÍNY NA ZDI /USA/
25.9. STŘECHY /USA/
Zač. p. 20.00 hodin.
Dětské představení
14.9. 15.30 KRÁL BABAR

cestu, rádeji by zavřeli oči.

Tato malichernost je jediným minusem našeho osmidenního putování, které v nás zanechal spoustu zážitků, na které budeme dlouho vzpomínat. Krásná příroda, skvělí lidé, ochota a slušnost na každém kroku. A ty plné obchody? To je to poslední, co nás zanechalo dojem.

Přeji všem, aby pokud budou mít možnost se tam, kam nás nechtěli pouštět, podívali. Přeji to především těm, kteří by tu železnou oponu nejradejší zase stáhli a pomocivali prohnilý imperialismus a volali po povíderních sociálních jistotách, které vlastně žádnými jistotami nebyly.

Na trase: VOLARY - PAS
SAU (SRN) - SALZBURG
(Rak.) - INNSBRUCK (Rak)
- DAVOS (Švyc.) - VADUZ
(Licht.) - BREGENZ (Rak)
- LINDAU (SRN) - KEMP
TEN (SRN) - REGENSBURG
(SRN) - FURTH I.W. (SRN)
- BEROUN - Z. TŘEBÁN

cestovaly NN.

J. Petříš

1 + 1 OTÁZKA A ODPOVĚD

Proč se stále nic neděje na parcelách mezi domem p. Malého a chatou Mardešičových? Vždyť tam mohla být sklizena ještě jedna úroda...

Jiří Nádvorník, předseda stavební komise OÚ: "St. statek Lochovice předal tuto plochu do užívání obce z toho důvodu, že je malá a nehodí se k velkovýrobě. OZ chce před rozprodáním parcel zajistit alespoň dodávku elektřiny výstavbou nové trufostanice v tomto prostoru. Je to nutné, protože výstavbou dalších rodinných domků by došlo k ještě většímu zatížení stávající sítě. Doufám, že k rozdělení parcel dojde již v příštím roce." (mif)

HISTORICKÁ ČERNÁ KRONIKA OBCE ZADNÍ TŘEBANÍ V/

SMRT NA KOLEJÍCH

K největšímu neštěstí u nás došlo dne 27.10.1953 Na 24,6 km trati Praha-Plzeň, mezi Řevnicemi a Třebaní, pracovala železniční četa na údržbě tratového spodku.

Osm dělníků tu už ráno v 7.10 pod dozorem úpravčího krumpáči podbíjelo praže /dnes jsou už na té stroje/. Řevnický výpravčí pustil vlak po nesprávné kolejí. Pyla mlha, dělníci vlak slyšeli, ale neviděli, proto ustoupili tam, kde neměl být. Pouze úpravčí Josef Vajner z Drahovic a dělník Jaroslav Marek z Budňan ustoupili mimo trať a zachránili se. Pod koly vlaku na místě zahynuli dva Třebanáci - Václav Komárovský, 42let starý, z čp. 6, který zanechal vdovu a tři nozletilá děti a Antonín Strejček, 58 let starý, z čp. 2. Mimo ně zahynuli Josef Vácha, 53 let starý, ze Všeradic a Antonín Kaderáček ve stáří pouhých 28 let, z Podbrá. Ještě ve zdravotním středisku v Řevnicích skonal Josef Macourek, kterému bylo 36 let a zbyly po něm 3 děti a týž den na klinice v Praze jednačtyřicetiletý František Vodrážka, otec dvou dětí. Těžké zranění přežil pouze Alexandr Svatopluk ze Zadní Třebaně. Pohřeb obětí se konal 30. října.

Další přejatá metuola byla na trati nalezena před strážním domkem čp. 33 dne 12.12.1959. Podle dokladů šlo o 33 roky starého Miroslava Támu z Třebotova, dělníka ČKD Praha. Jak a kdy se sem dostal, zda zahynul dobrovolně, něhodou či násilně, to se nikdy nezjistilo.

V roce 1960, 6.11., došlo k nehodě na vršku Očkově. Tehdy tam byly ještě otevřené písčovny.

Na poli nad jednou z nich se s traktorem JZD točil Václav Korecký, 61 roků starý, z čp. l. Okraj se s ním utrh a spadl i s traktorem do písčovny. Byl věžně zraněn, převezen do nemocnice, ale štastně se uzdravil.

Železniční neštěstí se přinodilo 9.9.1961 kolen podél dvanácté v noci mezi stanicemi Karlštejn a Zadní Třebaní, opět poblíž strážního domku, o to "pod horou". Z nákladního vlaku jedoucího na Beroun se z jednoho vagónu svalil těžký železny ingot, přímo do vedení kolejí. Než mohly být stanice uvědomeny, projížděl po této kolejí motorový rychlík. V plné rychlosti do ingotu narazil, vykolejil a vjel přímo do stráně. Při tom bylo přes 30 lidí zraněno, tři velmi těžce.

Velmi neštastné byla středa 9.1.1963. V poledních hodinách přijely dřti autobusem ze školy a rozcházely se domů. Tak i malá Dášenka Gértové šla přes zamrzlou Berounku k domku svých rodičů v Hl. Třebani. Přiblížila se však příliš k jezu, kde byl led ještě slabý, ten se pod ní prolamil a ona zmizela pod vodou. Počes veškerou snahu hasičů i dalších pomocníků

nebyla nalezena; mrtvé tělo vyplavalo na břeh v Praze na Smíchově až 20.3. O čtyři dny později pak měla v Hl. Třebani pohřeb.

Ing. Arnošt Tuček

ZAHÁDKAŘI: VÝLET

Také druhý letošní zájezd třebánských zahrádkářů mířil za hranice ČSFR. Přes Znojmo jsme se vydali na celorakouskou výletavu květin do Tullnu. Na zpáteční cestě jsme se zastavili ve Vídni a opět ve Znojmě. /at/

TJ OSTROVAN - oddíl kopané

- třebánskí fotbalisté mistrovský

A-mužstvo OZT - Chyňava 3:2. Branky Hrubý 2, Balík; Újezd B - OZT 2:2. Branky Hrubý, Krbec T.

B-mužstvo OZT-Chrustenice 2:0. Branky Papoušek, Kahoun; V. Chlumec - OZT 3:1. Branka Zima.

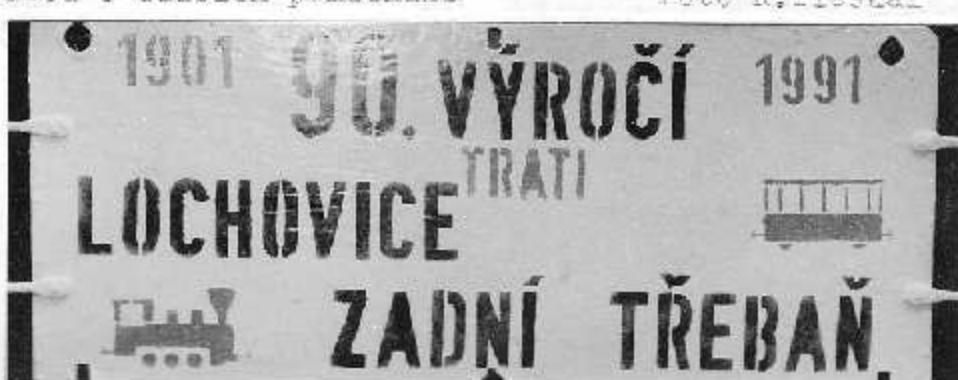
Dorost Chyňava-OZT 1:1. Branka Krbec T. /mf/

DALŠÍ ZÁPASY DOMA

14.9. OZT A - Dzová 16h.
OZT dorost - Lodenice 14h.
15.9. OZT B-V.Újezd 16h.

Čs. pohár 11.9. 17.00
OZT B - Hudlice, 12.9.
OZT A - KŽ B 17.00

Lochovicko-třebánská pacifiku je devadesát. Foto R. Fléškal

- Tak, děvčko, - řekl,
- začneme nový život. -
/B.Hrabal - POSTŘÍKINY/

JAK TU VIDÍM JÁ

"Po čtyřiceti letech duchovní
práce mohu s nesmírnou váši prozvou
jednoho chybějícího člena základ-
ního posudu /či hnutí/, který by ty
poslední společnými možnostmi a literou by
tvořil základní orientaci vlastní
nebohém myšlení a konání." To napsal
Václav Klaus v úvodu své knihy O
tvář zítřka. Skutečně trivalentní vy-
střílení současného československého
bytí. Myslím, že díval pro tento slo-
va mimo jiné hlásat téměř všechno. V pro-
fesionální práci, v sociologických
vazcích, ve vztahu k přírodně, kul-
tuře, Ikoně v kultuře mimo osobní
ho chování a vystupování.

Prodrážám se řečem pravidelně s
pravidelnou neochvějnou písničkou Kotvy, když tu je dav jakýsi tříle-
tice osudilna rozdělován. Na zemi se
dívají apocenější chlap a zasytý se čemu-
si venuje. Šel si tak Aikovré, že si
ho skutečně každý musí věznitout. A
čimpek se přivedl? Rozatými nůžka-
mi si stříhá nafty na nohou.

Krátký Václaváček od Muže doložil.
Je přijatelné odpovědět a chodník je
kupodivu celkem průchodný. Náhle
zpod snoubu registruje ženskou po-
zitu, která se rozkročené zastavila.
Rouška je na obě strany a pak se
ovrátila dojedná průchodu. Na první po-
nád bych tu "dámu" řekl například
za pult drogerie. Nejdřív mi prostě
vondlo.

Nikde škoda náhod? Kiepek. Nic
teh nebovýkladu to není, to má vyu-
zovací právo. Novým proč, ale napsá-
m, že já být členem vytříbené spo-
lečnosti, jež si říká EVROPSKÉ SPOLU-
HODNĚSTVÍ, nikdy bych nechlesoval
pro přijetí smrdotache, i když byl sli-
boval očkování. A já být takový "ar-
radoch", děkoval bych Bohu, že mám
duševní intelligence a zatím se ní-
kam necpu.

Jiří Schmidt

DOBROU CHUT'

Houbový guláš

900 g čistějších čerstvých hub
/čibidy, modráky, křemenáče, koček-
ky.../, 100 g rukou mleté cibule, 100 g
cibule, 100 g mleté sladké papriky,
2 stroužky česneku, trochu kmínku,
síl, 10 g klecky mouky, 1/2 l vody
nebo vývaru.

Postup: Houby nakrájme na větší
kousky. V kastrulu rozechřejme tuh
v něm fr. světlou kukučku osmazenou se
drobnou polerovanou cibulí, k niž přidá-
me kmín, česnek, křemenáče, mikříjco-
né houby a síl a za občasného mí-
chání je dusíme až zméknu. Po čas-
tečném vysušení šťávy houby zapřá-
žíme mouku, trochu osmazeneme, při-
dáme papriku, podlijejme vývarom a
pečeme. V hrnce rozpuštěnou mě-
lkou spříme ještě pál lžičky mléč-
né papriky, podlijejme vývarom, krátce
pečeme a nelijsme na guláš, čímž
dosáhneme jeho pěkného zavření.

Dobrou chut'

Emil Jindříšek

MOHU BY SR VÁM LÍBIT

POMSTA

Kevin Costner. - Příteče se, co ja-
ko? No, hlavním hrdinou POMSTY je
Costner. Nestáčí? Jenže, že nestá-
čí? No budíš. Ale já znám osobu, jež
by po tomto prostém označení film
zemřít milovaly. Nezapomeňte, že
ON byl hlavním hrdinou i v Neuplat-
ných a v Tanci s vlkyní. No a momen-
telně je na Západě největším trhá-
kem film Robin Hood s Kevinem jako
dominantní osobností celého tvůrčí-
ho štábů.

Aši přesí jen budu muset něco ne-
psat. Pomete je příběhem celkem
prostým. Sympatický mladý muž pře-
bera ženu mexickému milionáři. Ze to-
je kruté ztracená a na vše nejvíce
doplňí krásnou manželku. Klasický
námět španělského dramatu ve filmu
amerických tvůrců. A první spoje-
cenecování tohoto námětu je hlavním
předmětem kritiky. Nelíbí se recit-
livy přístup k lásce. Snad se nelí-
bí, že autori zusvili příběh od
vymykavých slov a patetických kvi-
ců nasadili ho do fiktivní reality. S
tím si se každý výrovňá, jak chce.
Ja jsem byl například rád, že jsem
viděl něco neobvyklého, nový svět s
novými lidmi. Na plném dominiu he-
terické výkony Kevinu Costnera a An-
THONY QUINA. První je opět nene-
potitelně svůj, druhý dokonale hra-
je ocelové tvrdému muže, jenž je
nasazen přímo do alabín. Duel těch-
to postav divákovi objevuje jedine-
čný svět lidských pohnutek zasazený
do přísně reálného života. I když
sám Kevin nedáv tento film mezi
své vrcholy, mne připravil příjem-
nou zábevu s inspirací, jak evokuje
diváku vmeněvřovat do stavu něžnho
citu.

/jiš/

NAŠE NOVINY - druhý ročník
nezávislého třebánského občasníku. Řídí redakční rada - M.Kloubková,
Ing.A.Tuček,J.Malý,J.Petríš, rediguje M.Frydl
/26729 Zadní Třeban 96/.
Jazyková lektorka E.Malá
tisk Covasystém Radotín.
Registrováno OK OF pod
číslem 320200990.Uzávěr-
ka čísla 8. září 1991.
/rekredování/